

Litt mer pilegrim

*Kjell A Nyhus, fengselsprest
9 august 2017*

Først: Pilegrimssentrene gjør en større praktisk innsats med oppgradering av pilegrimsleden enn jeg har gitt dem ære for. Jeg uttalte meg for kategorisk. Rett skal være rett.

Men verken Løvrød eller Jensen (Vårt Land, 7. august) bruker mange linjer før de slipper katta ut av sekken. Problemet er angivelig at jeg og likesinnede vil være «dørvoktere», «sette mennesker i bås», «eie pilegrimsfenomenet».

Et arsenal av sjablonger mobiliseres. Her står den trangsynte mot den vidsynte, dogmatikeren mot menneskevennen; ja, Jensen antyder sågar at «de rene » og «urene» er et underliggende matrix hos meg. Kan jeg ta dette alvorlig?

Begge skriver som om det er galt å ha en normativ oppfatning om hvordan pilegrimsarbeidet skal profileres og drives, men selv tillater de seg å felle dommer over andres synspunkter. To eksempler: (1) Nyhus «synes ikke å forstå» menneskenes lengsler – Jensen gjør det, får vi vite; og (2) en pilegrim er en språklig beholder som enhver kan fylle med det hun vil.

Og jo da, selvsagt kan hun det – og hun *gjør* det.

Jeg sier bare at etter mitt syn – og jeg roper det gjerne fra fjelltoppen – er en pilegrim et menneske som søker å forstå seg selv i lys av den kristne grunnmetaforen om livet som en vandring mot Lyset, mot Gud. Jeg tror ikke det først og fremst er en «tenkevei», men en kroppslig og konkret vei. Folk må gjerne være uenig, men dette er altså min overbevisning.

I reiselivsbransjen vil en sikkert snakke annerledes. Synd om bare den får komme til orde.